

تجربه اسکان مجدد محمد:

محمد 25 ساله و اهل دمشق سوریه است. او در نوجوانی و در آغاز درگیری سوریه را ترک کرد و به همراه خانواده اش به مصر سفر کرد و در آنجا هفت سال زندگی کردند.

قبل از اینکه محمد مطلع شود او و خانواده اش در سال 2019 در بریتانیا اسکان داده می‌شوند، سه چیز کلیدی در مورد این کشور می‌دانست: فوتبال، بیگ بن و رانندگی در سمت چپ جاده. او از تیم‌های فوتبال لیورپول و منچستر سیتی حمایت می‌کرد، بنابراین می‌دانست که این مکان‌ها مکان‌هایی در بریتانیا هستند و نام لندن را شنیده بود، اما در آن زمان هرگز نام کانتربری را نشنیده بود، جایی که او و خانواده اش بعداً با آن خانه خواهند گفت.

فرآیند اسکان مجدد

زندگی برای خانواده محمد در مصر سخت بود، آنها برای به دست آوردن وضعیت قانونی در کشور و تامین مالی خود در تلاش بودند. در نتیجه، محمد سال‌های نوجوانی خود را در مصر گذراند تا به جای تحصیل، برای تأمین هزینه‌های خانواده اش کار کند. آنها امیدوار بودند که به آلمان سفر کنند، جایی که بسیاری از اعضای خانواده خود در آنجا ساکن شده بودند، اما وقتی شنیدند که برای اسکان مجدد در بریتانیا در نظر گرفته شده اند، به همان اندازه خوشحال شدند و مشتاقانه منتظر شروع یک زندگی جدید بودند.

محمد و خانواده اش در سال 2018 توسط کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل برای اسکان مجدد به بریتانیا مصاحبه کردند، اما آنها تا نزدیک به دو سال بعد سفر نکردند*. آنها شروع کردند به فکر کردن که هرگز به بریتانیا نخواهند رسید، همانطور که از خانواده های دیگری شنیده بودند که بعد از عزیمت آنها به انگلیس قبل از آنها مصاحبه شده بود.

جهت گیری فرهنگی

حدود سه ماه قبل از سفر به بریتانیا، محمد، والدین و برادر کوچکترش در کلاس های جهت گیری فرهنگی خود در IOM شرکت کردند. کلاس های آنها سه روز طول کشید. آنها با پرچم های مختلف بریتانیا، آزادی، دموکراسی و آموزش آشنا شدند. با این حال، جهت‌گیری فرهنگی واقعی محمد از تحقیقات گسترده در زندگی در بریتانیا با یافتن گروه‌های فیس‌بوک و واتس‌آپ برای سوری‌هایی که قبلاً در آنجا زندگی می‌کردند، ناشی شد.

اگرچه او اذعان می‌کند که شایعات در این پلتفرم‌ها پخش می‌شود، او احساس می‌کند که صحبت با کسانی که قبلاً اسکان داده شده بودند، چیزی بود که او را برای زندگی در بریتانیا آماده کرد. وقتی شنید که خانواده اش به کانتربری اسکان داده خواهند شد، سوری‌های دیگری را یافت که در شهر زندگی می‌کردند و می‌توانستند بفهمند خانواده اش قرار است در کجا زندگی کنند. او با نگاهی به نقشه های گوگل، قبل از رسیدن با محله خود آشنا شد.

انتظارات و واقعیت

محمد از صحبت با سایر سوری ها قبل از ورودش، می‌دانست که زندگی در بریتانیا در ابتدا آسان نخواهد بود. او برای یادگیری زبان انگلیسی انگیزه زیادی داشت. چیزی که او هرگز نمی‌توانست پیش بینی کند این بود که همه گیری ویروس کرونا زندگی او را تنها چهار ماه پس از ورود به بریتانیا مختل می‌کند. محمد تصمیم گرفت با انگیزه باقی بماند و علیرغم قرنطینه سراسری، انگلیسی خود را بهبود بخشد**.

در حال تطبیق با زندگی جدیدش

محمد همیشه احساس مسئولیت قوی در قبال رفاه خانواده اش داشته است – که مجبور بوده از سنین پایین برای حمایت از آنها کار کند. با وجود همه‌گیری، او انگیزه زیادی برای ادامه رشد و ادغام در جامعه محلی خود دارد، با این حال، چیزهای زیادی در مورد زندگی در خاورمیانه از دست می‌دهد. او دل‌تنگ خانواده بزرگ خود و جشن گرفتن تعطیلات با جامعه گسترده تر خود است. تعطیلاتی مانند رمضان، که معمولاً یک جشن یک ماهه در خاورمیانه است، در انگلستان تقریباً یکسان نیست. او همچنین برخی از تفاوت‌های فرهنگی کلیدی را مشاهده کرد که پس از نزدیک به یک سال اقامت در بریتانیا با آنها سازگار می‌شود. برای مثال، نقش‌های جنسیتی در اینجا متفاوت است: زنان بیشتر بیرون از خانه کار می‌کنند، مردان و زنان از نظر فیزیکی حتی در مکان‌های عمومی همدیگر را لمس می‌کنند. او همچنین از تمایل بریتانیایی ها به ابراز پوزش و تشکر بی دلیل خوشحال شده است.

*اگرچه میانگین زمان از مصاحبه کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل (UNHCR) تا سفر حدود شش تا هشت ماه است، اما به دلیل عوامل مختلف، این زمان برای برخی خانواده ها می تواند بسیار بیشتر طول بکشد. ممکن است هرگز دلیل تاخیر به پناهندگان گفته نشود.

** این مصاحبه تنها 10 ماه پس از ورود محمد به انگلستان به صورت تک به تک با او انجام شد.